

[Jens Foged.]

i skattemyndighedernes administration, men også for den enkelte borger med hensyn til den tidsmæssige anvendelse af reglerne.

Det er begrænset til et år, men til forskel herfra er det af hr. Anders Andersen fremsatte forslag tidløst, og derfor kan det bruges på en måde, så både administration og enkeltborgere ved, hvorefter de haver sig at rette. Hvornår kommer folketinget dog i tanker om at lave lovene mere tidløse? Det er en urimelig køren op og ned med de enkelte forslag her.

Når jeg snakker om det afsporede, så er det, fordi det har været den almindelige opfattelse, vist også i det ganske folketing måske bortset fra den mest venstrorienterede fløj her i salen, at afskrivningsregler er en udskydelse af beskatning. Det er ikke noget, man forærer nogen som helst. Jeg ved godt, at man beregner et provenutab, og det har man hæftet sig meget ved i dag. Hvis man ser tallene ordentlig efter og stiller dem op i en tabel, så viser det sig, at provenutabene ved de enkelte lovforslag nærmest vil være analoge, hvad enten det er regeringens forslag, eller det er de af os fremsatte forslag.

Men det er, som om man piller dem fra hinanden, og det ene sted klandrer man provenutabet og det andet sted siger man, vi skal bruge ministerens ord, det var der også en af de tidligere ordførere der ville bruge, at vi leder efter provenu. Ja men den er gal. Der ledes ikke efter provenu, når det er afskrivningsregler, man diskuterer. Så ledes der efter, at man inden for beskæftigelsessektoren virkelig investerer på rimelig måde og på langsigtet måde. Det er det sigte, som vi har givet vore forslag, og derfor er vore forslag tidløse i den grad, som de nu kan være tidløse, for der kan jo komme yderligere inflation, når vi forhøjer fra 100 til 120 pct. med hensyn til afskrivningsmulighederne. Det er det, vi bedømmer som nødvendigt for genanskaffelse, som også hr. Bernhard Baunsgaard sagde. Vi sigter efter, at virksomheder kan genanskaffe deres maskiner med en sådan takt, at mulighederne for yderligere og fremtidig beskæftigelse, en så konstant beskæftigelse som overhovedet muligt, er til stede.

Når regeringen altså går over til det andet forslag og siger, at de kun vil tage det for ét

år, så bringer de uro ind i hele billedet. Jeg vil dermed ikke sige, at vi er modstandere af regeringens forslag, absolut ikke, vi vil gerne tage meget venligt på det, der er nydannelser deri, som hører sammen med gamle dannelser, vi havde før, og det var bl. a. de 30 pct., der må tages hele året rundt. Jeg har også stedse fundet, at det er det rigtigste, men der har været ordninger, hvor man syntes, at så tog man det altså for hastigt, ved at man købte maskiner i den sidste halvdel af året i stedet for i den første halvdel af året. Det vil vi da tage særdeles positivt på, om det dér kommer ind i billedet.

Vi vil eventuelt også tage positivt på, om der er en ekstraordinær afskrivning. Vi fandt dog hellere, at vi havde en permanent ordning, fremfor at vi gik ind på en 1-årig praksis, der så kunne spredes ud over 3 år, skal vi sige, med en vis forvirring til følge.

Med hensyn til spørgsmålet om at forhøje de 1.200 kr., man må afskrive skattefrit, til 1.800 kr., anfører vi det som et almindeligt, legalt tal ud fra, at sådan er prisniveauet steget. Jeg kan ikke forstå, at regeringen ikke også finder, dette er rimeligt.

Det samme gælder med hensyn til bilerne. Hvor det tidligere var 40.000, så siger vi nu, at det er 55.000 kr. Det kan da gerne være, som hr. Glistrup sagde, at det skulle være et endnu højere tal, men det er, som om der ikke er plads til det i den almindelige misundelsespolitik, der føres også her i folketinget på dette område. Der er nok kun plads til de 55.000 kr. i afskrivning, så derfor har vi altså nøjedes med at foreslå det.

Må jeg endelig sige med hensyn til at få administrationen til at fungere bedst muligt, at så er der jo også regler inden for området med nulskat. Vedrørende de folk, der kommer ind under den skatteregel, som blev gennemført i fjor med, at man ikke kan komme ned under det private forbrug, er beskatningsreglerne, specielt angående afskrivning, jo inde i billedet. Det betyder altså yderligere forvirring med den lov, som blev gennemført i fjor.

Jeg vil for øvrigt gerne efterlyse, om den nuværende skatte- og afgiftsminister ikke skulle have en idé om, at den lov, der blev indført vedrørende nulskat med hensyn til privatforbruget, skulle laves om. Det blev dengang pålagt ministeren ifølge lovforsla-